

Zöldtrágyázás előnyei

Miért is jók a takarónövények:

Javítják a talaj szerkezetét, serkentik a talajéletet, értékes tápelemeket biztosítanak a következő főnövénynek, pozitívan befolyásolják a víz- és tápanyag-körforgást, elnyomják a kártevőket és a gyomokat, élőhelyet biztosítanak a hasznos szervezeteknek. Amennyi előny, legalább akkora változatosság jellemzi a köztesnövényeket. Melyik mire használható, mikor fejlődik, milyen talajt és klímát kíván és tűr el?

- lazítja a talajt, kedvező hatása van a talajszerkezetre;
- javítja a talaj nedvességmegtartó képességét;
- gyomelnyomó hatása is érvényesül;
- a talajeróziós károkat csökkenti (szél, kimosódás);
- a talaj ásványi anyag tartalma jobban hasznosul;
- csökkenti a tápanyagvesztést, megakadályozza a tápanyagok kimosódását;
- a talaj szerves anyag tartalmát növeli;
- a talaj biológiai életét kedvezően befolyásolja;
- a növelheti a talaj nitrogéntartalmát (pillangósok);
- hatására az utóvetemény aszálytűrése is nő;
- növelik az utóvetemény termésmennyiségét és minőségét;
- a környezettudatos gazdálkodás fontos eleme;

Legismertebb [zöldtrágyanövényeink](#): mustár, olajretek, facélia, pohánka, bíborhere, takarmányrepcé és ezek keverékei.

Az egyéves áttelelő, pillangósvirágú szálaskeserű családjába tartozó takarónövény a [bíborhere](#), gyors fejlődésű, rövid tenyészidejű, amely a többi pillangósokhoz hasonlóan kiváló talajjavító, gazdagítja a talaj nitrogénkészletét, ezért helye van a zöldtrágyakeverékben.

A [facélia](#) az utóbbi negyven évben nyert teret Magyarországon, és hamar kiderült, hogy e méhlegelő növény legalább olyan jó zöldtrágya is. Egyre gyorsabban terjedt országszerte ismertsége, hiszen a mai napig sem kórokozója, sem kártevője nincsen. Annál jobban hisznek a gazdák - különösen a kertészek - a gyökérzetének talajfertőtlenítő képességében. Mint a "legegészségesebb" természetett haszonnövény, megszakítja a vetésciklusban képződő előnytelen folyamatokat, a talaj "tisztá lappal indul" egy új kultúra termesztésénél.

A keserűfűek családjába tartozó, gyorsnövésű [pohánka](#) szerepe ma már nem lehet kérdéses a zöldtrágyázásban, hiszen a pillangósokkal, mustárral és olajretekkel együtt hatalmas gyökértömeg kialakulásában vesz részt, és a keverékkultúrában szinergetikai hatást fejt ki. A facélia és a pohánka mellett szól, hogy valamennyi AKG célprogramba, bármely vetésszerkezetbe gond nélkül beilleszthetők, s a két növény keveréke talán a leghasznosabb zöldtrágyaállományt alkothatja átlagos termőhelyi viszonyok között!

A keresztesvirágú [mustár](#) és [olajretek](#) gyökérzete pedig köztudottan óriási munkát végez a talajok optimális szerkezeti átalakításában, javításában. Ugyanakkor tiszta zöldtrágyavetésekben kórtani szempontból és a kórokozók felszaporodása tekintetében egyik növény sem feltétlenül

javasolható. Elsősorban a repce és a napraforgó utódkultúrák szempontjából hordoz a tiszta vetés magasabb visszafertőzési kockázatot, költségesebb védekezést, esetleg termés kiesést. Ezért különösen indokolt a keverékekben történő felhasználásuk.

P R I M A G

— 1991 —